

CLELIA IFRIM

# GHETELE MAMEI

Poeme

eLiteratura

*Nominalizare UNITER pentru „Cea mai bună piesă românească”, 1994, pentru piesa „Centru de excelență”. Nominalizare pentru premiile Uniunii Scriitorilor, Secția Dramaturgie, pentru cartea „Copiii Casei Regale”, 2013.*

*Premiul Național „Vasile Voiculescu” pentru cartea de poezie „Cloșca cu puii de piatră”, 2015.*

*Trei dintre cărțile sale de poezie au fost traduse în limba japoneză de Mariko Sumikura și publicate de editura JUNPA Books, Japonia.*

*Două din poemele sale au fost selectate de JAXA – Agenția Spațială Japoneză – și depozitate pe modulul spațial „KIBO” de pe Stația Spațială Internațională.*

## CUPRINS

|    |                                        |
|----|----------------------------------------|
| 11 | CAII ORBI DIN MINA DE SARE             |
| 13 | CĂLĂTORIA                              |
| 14 | ADĂPOSTUL ALB                          |
| 18 | MIELUL ALB DIN VIS                     |
| 20 | PRUNUL ALB                             |
| 21 | LECȚIA DE SUPRAVIEȚUIRE                |
| 23 | ESEU DESPRE DEGETUL MIC                |
| 25 | NOAPTE DE PRIMĂVARĂ                    |
| 26 | AUTOPORTRET                            |
| 27 | CÂNTECUL COCORULUI                     |
| 30 | SUFLETELE CAILOR ORBI DIN MINA DE SARE |
| 31 | AMIAZĂ LA ȚARĂ                         |

|    |                        |
|----|------------------------|
| 33 | AMIAZĂ LA ȚARĂ CU MIRI |
| 35 | CALENDAR DE FAMILIE    |
| 37 | PENTRU O PASĂRE RĂNITĂ |
| 39 | UN ABUR DE PĂSĂRI      |
| 40 | BICICLETA              |
| 43 | MANUAL DE CONVIETUIRE  |
| 44 | MANUAL DE DRUM         |
| 45 | BUCĂTĂRIA DE FERMĂ     |
| 47 | AMINTIRE               |
| 49 | ACOPERIȘUL DE TABLĂ    |
| 50 | FAMILIE                |
| 52 | ÎMBLÂNZITORUL DE CAI   |
| 54 | CASĂ DE ȚARĂ           |
| 56 | BAIA SOLARĂ            |
| 58 | PASĂREA DE PORTOCAL    |
| 61 | OBIECTE CASNICE        |
| 63 | ELEMENT BIOGRAFIC      |
| 64 | O MIE DE PAȘI          |
| 65 | ZILE DE VARĂ           |
| 68 | GHETELE MAMEI          |

|     |                                  |
|-----|----------------------------------|
| 71  | DE DRAGOSTE                      |
| 74  | CUIBURI                          |
| 76  | FÂNTÂNA MARIEI                   |
| 80  | MĂTASE DE PORUMB                 |
| 81  | CALE FERATĂ ÎN CEATĂ             |
| 83  | MONUMENTUL EROULUI<br>NECUNOSCUȚ |
| 85  | PEISAJ CITADIN                   |
| 86  | TABĂRĂ DE CÂMP                   |
| 88  | DE DRAGOSTE                      |
| 89  | SATUL COCORILOR                  |
| 90  | UȘILE GOALE                      |
| 91  | PĂSĂRI DIN ALTĂ LUME             |
| 93  | STELE PE CER                     |
| 95  | PROVIZII DE SARE                 |
| 97  | URIAȘUL                          |
| 99  | URME ÎN PĂMÂNTUL MOALE           |
| 100 | MARTIE                           |
| 101 | MAREA BIBLIOTECĂ                 |
| 102 | LEAGĂN                           |

103 MĂRARUL SĂLBATIC

106 BĂCANUL

109 FRĂȚII MEI

110 POPAS

112 PLANETE

113 ROUA ZORILOR

114 ORAȘUL PLUTITOR

115 PĂSĂRILE NU MĂNÂNCĂ PE  
ÎNTUNERIC

117 PE ÎNTUNERIC FEMEILE SE-NTORC  
ÎN SINEA LOR

118 AMIAZĂ DE IARNĂ

119 AUTOPORTRET

120 DIN PURPURA CUVINTELOR

121 MERSUL PE APE

123 REVĂRSARE

126 PĂSĂRILE PARADISULUI

## CAII ORBI DIN MINA DE SARE

Lucrătorii care vin ultimii în vie  
sunt plătiți la fel.  
La fel ca și cei  
care au venit primii.  
Cerul albastru mă ia cu el,  
în călătoria norilor  
și a apelor de munte.  
Tot timpul mă gândesc  
la excursia din mina de sare.  
Descrierea este o stampă  
cu flori portocalii și roșii.  
Purtam un pulover corai, subțire.  
Ploua și noroiul  
de pe încălțăminte vizitatorilor,

se aduna tot timpul la intrarea în mină.

Copiii hrăneau caii orbi din mina de sare  
pe care-i scosese la aer,  
într-un câmp de flori,  
pe malul unui râu.

Alege o culoare,  
mi-a spus ultimul copil,  
oprindu-se o clipă lângă mine,  
apoi mergând mai departe,  
alături de calul orb,  
pe care-l scosese din mina de sare,  
în câmpul de flori.

## CĂLĂTORIA

Pătrunde lumina în vis.  
Monezile solare  
se topesc în apa cerului.  
Aki-azami înseamnă  
ciulin de munte în toamnă.  
Toamna este o monedă solară  
și este adevărat că am primit una nouă.

## ADĂPOSTUL ALB

Păsările s-au rărit  
și soarele se strecoară  
prin aripa lor –  
pânză de steag alb.

Ieri, la școala parohială,  
le-am spus celor două eleve,  
să deseneze o pasăre.  
Orașul se apropiase de noi,  
să privească umbra albă a amiezii,  
ca un steag alb,  
un prapor fluturând,  
deasupra așezământului socio-cultural.  
M-am înscris voluntar  
pentru o aritmetică albă,  
crezând că știu să număr  
și că o pasăre

este o pasăre.  
Nu este așa.

Le-am spus celor două eleve  
să deseneze o pasăre.  
Era timpul răgazului  
când steagul alb de prapor se odihnește,  
când vântul nu mai ascute  
marginile cărămizilor.  
Păsările erau rare  
și soarele se strecura prin aripa lor.

Orașul se apropiase de noi mai mult  
și stătea la ferestre.  
Făcuse storuri  
din ramurile verzi de salcie  
și lumina albă din steagul de prapor,  
coborâse din alb în alb, până la noi.  
Prima elevă a început să deseneze o pasăre.  
A terminat-o repede,  
ca și cum s-ar fi temut  
să nu-i piardă zborul.

Cealaltă elevă a desenat o inimă.  
O pasăre, te rog, i-am spus din nou.  
S-a uitat la mine  
și a desenat încă o inimă.  
Era mulțumită.  
O privea liniștită, cu încântare.  
S-a uitat din nou la mine, așteptând.

Orașul se apropiase și mai mult  
de etajul din cărămidă roșie.  
Sus era mansarda  
cu cele câteva dormitoare  
pentru copiii săraci.  
Nu îndrăzneam să-i spun a treia oară,  
te rog, desenează o pasăre.  
Mi-a spus singură,  
privind tabla albă,  
am desenat o pasăre.  
Era tot o inimă,  
pierdută undeva,  
pe zarea albă de pe tablă.  
Auzeam respirația orașului.  
Intrase în sala mare,  
care era pe rând bibliotecă,  
expoziție, sală de clasă, loc de joacă,  
sală de mese pentru săraci.

Auzeam și respirația sălciilor tinere.  
Și a elevei care rămăsese lângă mine.  
Într-un târziu m-a luat de mână,  
și am început să coborâm amândouă,  
scările albe.

## MIELUL ALB DIN VIS

Mielul alb din vis  
are picături de sânge proaspăt pe gât.  
Merg cu el în brațe,  
prin câmpul de primăvară  
și iarba ajunge mai sus de genunchi.  
Orașul în care m-am născut a rămas în urma mea.  
De-acolo vin păsări  
cu firimituri de pâine,  
pentru mielul din brațele mele  
și pentru mine.  
Hrană împărătească pentru drum.  
Din piața plină de oameni,  
am cumpărat mielul viu,  
care avea, picături de sânge proaspăt,  
pe gât.

Am trecut prin mulțimea grăbită,  
cu el în brațe,  
și am ieșit afară din hală.  
Am mers pe jos,  
zile și nopți, ani buni la rând.  
Am trecut de linia de centură,  
unde trenul de la periferie,  
era tras pe șinele acoperite de iarbă.  
Acum suntem în plin câmp.  
Stăm amândoi – miel și om –,  
între florile sălbatice,  
așteptând răsăritul de soare.  
Grâul de primăvară  
adie în liniștea cerului.  
Vin păsări, apoi pleacă.  
Se întorc în oraș.  
Noi nu ne întoarcem.  
Rămânem aici.  
Aici este altceva.